



Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-228/2024-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Slavena Vidmara i Marije Balenović, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Kapikul, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog B. B., zbog kaznenog djela iz članka 110. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22. dalje u tekstu: KZ/11.), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika podnesenim protiv presude Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj K-9/2024. od 23. travnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 24. rujna 2024.,

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se pobijana presuda u odluci o kazni na način da se optuženi B. B. za kazneno djelo iz članka 110. KZ/11. zbog kojeg je prvostupanjskom presudom proglašen krivim, na temelju istog zakonskog propisa, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) godina, u koju kaznu mu se na temelju članka 54. KZ/11. uračunava vrijeme lišenja slobode i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 9. kolovoza 2023. pa nadalje.

II Žalba optuženog B. B. odbija se kao neosnovana, te se u pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Uvodno označenom prvostupanjskom presudom optuženi B. B. proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv života i tijela, ubojstva iz članka 110. KZ/11. te je na temelju istog zakonskog propisa osuđen na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina.

1.2. Na temelju članka 54. KZ/11. optuženom B. B. je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme lišenja slobode te vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 9. kolovoza 2023. pa nadalje.

1.3. Na temelju članka 69. KZ/11. optuženom B. B. je izrečena sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti koja može trajati do prestanka razloga zbog kojih je izrečena, ali u svakom slučaju najdulje tri godine.

1.4. Na temelju članka 148. stavka 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda i 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22. i 36/24. – dalje: ZKP/08.), optuženi B. B. je u cijelosti oslobođen obveze naknade troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1. do 6. ZKP/08. te nagrade i nužnih izdataka postavljenog mu branitelja po službenoj dužnosti.

2. Protiv ove presude žalbe su pravodobno podnijeli državni odvjetnik i optuženi B. B..

2.1. Državni odvjetnik se žali zbog odluke o kazni te predlaže da se pobijana presuda preinači tako da se optuženiku izrekne kazna zatvora u duljem vremenskom trajanju.

2.2. Optuženi B. B. u žalbi koju je podnio po branitelju I. D., odvjetniku iz Đ., prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kazni te predlaže „ocjenu visine izrečene kazne u skladu s odredbama Kaznenog zakona te utvrđenim olakotnim okolnostima.“

3. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

4. Spis je, u skladu s člankom 474. stavkom 1. ZKP/08., prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Žalba državnog odvjetnika je osnovana, a žalba optuženika je neosnovana.

6. Pri izboru vrste i mjere kazne prvostupanjski sud je optuženiku cijenio kao olakotne okolnosti dosadašnju neosuđivanost, priznanje, izraženo žaljenje i kajanje, ispriku oštećenoj N. K. te da je „*tempore criminis*“ bio bitno smanjeno ubrojiv, a kao otegotnu okolnost što je žrtvu usmrtio bez ikakvog povoda.

7. U pravu je državni odvjetnik kad u žalbi ističe da je prvostupanjski sud optuženom B. B., osudivši ga, za kazneno djelo ubojstva iz članka 110. KZ/11. na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina, izrekao preblagu kaznu budući da je propustio cijeniti otegotnu okolnost iznimne agresivnosti pri počinjenju inkriminiranog djela s obzirom na to da je uzrok smrti višestruki ubod nožem dužine 17 cm. Naime, prema nalazu i mišljenju sudskomedicinskog vještaka (list 486-488) žrtva je zadobila sedam ubodnih rana i to govori o izljevju agresivnosti optuženika koja nadilazi onu uobičajenu agresivnost pri izvršenju inkriminiranog kaznenog djela.

7.1. Nasuprot tome, neosnovano se optuženi B. B. žali na visinu kazne, pledirajući da se kazna ublaži zbog utvrđenih olakotnih okolnosti, ističući da mu je izrečena i sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz članka 69. KZ/11. Naime, prvostupanjski sud je

pravilno vrednovao sve naprijed utvrđene olakotne okolnosti i tim okolnostima dao primjeren značaj, a izricanje sigurnosne mjere nije od utjecaja na visinu kazne.

7.2. Prema tome, prvostupanjski sud je pravilno vrednovao sve naprijed utvrđene olakotne okolnosti i tim okolnostima dao primjeren značaj. Međutim, prvostupanjski sud pogrešno je kao otegotnu okolnost cijenio što je žrtvu usmrtio bez ikakvog povoda (što nije od značaja za blažu osudu), a propustio je otegotno cijeniti iznimnu agresivnost. U kontekstu naprijed iznesenih razloga koji utječu na to da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža, stav je ovog drugostupanjskog suda, s obzirom na vrlo visoki stupanj pogibeljnosti inkriminiranog kaznenog djela iz članka 110. KZ/11., a polazeći od svrhe kažnjavanja, valjalo je prihvatiti žalbu državnog odvjetnika jer je opravdano izricanje strože kazne u okvirima zakonom propisane kazne zatvora od najmanje 5 godina za to kazneno djelo.

7.3. Mišljenje je Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske da je kazna zatvora u trajanju od devet godina adekvatna težini počinjenog kaznenog djela, ličnosti optuženika i okolnostima djela te će se tom kaznom postići svrha specijalne i generalne prevencije, utjecati na počinitelja i na sve druge da ne čine kaznena djela i ostvariti sve svrhe kažnjavanja koje su predviđene u članku 41. KZ/11., a koja se sastoji u tome da ta kazna u dovoljnoj mjeri utječe na optuženika kroz jačanje njegove svijesti o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i ponovno uključivanje u društvo, ali i da se tom kaznom izrazi jasna društvena osuda za činjenje kaznenih djela protiv života i tijela, na koji način će se jačati i povjerenje građana u pravni sustav i pravednost kažnjavanja.

7.4. Zbog svega naprijed iznesenog valjalo je kao osnovanu prihvatiti žalbu državnog odvjetnika i preinačiti pobijanu presudu u odluci o kazni te optuženog B. B. za kazneno djelo iz članka 110 KZ/11., za koje ga je prvostupanjski sud proglasio krivim, osuditi na kaznu zatvora u trajanju od devet godina, a žalbu optuženika odbiti kao neosnovanu.

8. Slijedom izloženog, a s obzirom na to da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske nije našao povrede na koje u smislu članka 476. stavka 1. točke 1. i 2. ZKP/08. pazi po službenoj dužnosti, trebalo je, na temelju članka 482. ZKP/08., odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 24. rujna 2024.

Predsjednik vijeća:

Željko Horvatić, v.r.